„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy". Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent. Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy" osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 130. Sobota 6. Czerwca 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 6. czerwca. Na wczorajszem po siedzeniu izby deputowanych Rady państwa deputowani Kaiser i Sturm odpierali śród oklasków wywody mowców większości. Następnie deputowani Hormuzaki, Klier i Stamm przemawiali przeciw a Petrino i Ziemiałkowski za wnioskiem większości, poczem uchwalono zamknąć ogólną dyskusyę. Na posiedzeniu wieczornem przemawiał mowca jeneralny Rechbauer przyznając pierwszeństwo przedłożeniu rządowemu. Tinti wniósł rezolucyę: ażeby budżet roku przyszłego w ten sposób został zmieniony by niedobór pozostający po strąceniu podatku od kuponów mógł być pokryty z oszczędności w wydatkach na armię. Deputowani polscy sprzeciwili się stanowczo tej rezolucyi. Po ostatecznej przemowie sprawozdawcy dep. Banhans'a zamknięto posiedzenie.

Wczoraj wieczór przybył do Wiednia książę Napoleon; przyjmowali go na dworcu kolei ambasadorowie francuski i włoski. Książę wysiadł w hotelu „zum goldenen Lamm."

Część nieurzędowa.

Projekt nowej ustawy wojskowej który wkrótce ma być przedłożony tak Radzie państwa jak i sejmowi węgierskiemu zawiera według „Neue freie Presse następujące postanowienia:

Obowiązek służby wojskowej jest powszechny i każdy obowiązany jest służyć osobiście.

Siła zbrojna składa się z wojska, marynarki wojskowej, landwery i pospolitego ruszenia.

Obowiązek wstąpienia do wojska, do marynarki lub landwery zaczyna się z d. 1. stycznia roku następującego po ukończeniu lat 20. Czas służby w wojsku i marynarce wojennej wynosi trzy lata w linii, siedm lat w rezerwie, dalej w landwerze dwa lata ze strony tych którzy po ukończeniu służby w wojsku przeniesieni zostaną do landwery a dwanaście lat ze strony tych którzy bezpośrednio w landwerze umieszczeni zostaną.

Ci którzy odbyli służbę w marynarce wojennej nie są obowiązani służyć w landwerze.

Obowiązek do służby w pospolitem ruszeniu trwa od ukończenia 18 do ukończenia 40 lat życia. Do pospolitego ruszenia należą wszyscy zdolni do broni obywatele państwa, którzy nie służą ani w wojsku, ani w marynarce wojennej, ani też w landwerze. Kto uzyska prawo obywatelstwa monarchii w wieku do służby obowiązującym ma dopełnić, tego obowiązku tam gdzie go jego wiek obowiązuje.

Wojsko i marynarka wojenna przeznaczone są do obrony całej monarchii od zewnątrz, tudzież do utrzymania porządku i bezpieczeństwa wewnątrz. Landwera przeznaczona jest podczas wojny do wspierania wojska i do obrony wewnątrz, podczas pokoju zaś wyjątkowo także do utrzymania porządku publicznego. Pospolite ruszenie ma wspierać wojsko i landwerę w zwalczeniu nieprzyjaciela, gdyby tenże wtargnął do kraju. Pospolite ruszenie jako integralna część siły zbrojnej zostaje pod opieką prawa narodów.

Jeżeli tego wymaga służba w wojsku lub potrzeba kształcenia wojskowo żołnierze wstępujący na rok pierwszy do rezerwy mogą być zatrzymani w czynnej służbie lub do tejże powołani, za co następnie będą uwolnieni od wszelkich ćwiczeń w ciągu dalszej służby w rezerwie. Oprócz tego rezerwa może być zwołana tylko na rozkaz Cesarza. Powołanie i zmobilizowanie landwery następuje podobnież tylko na rozkaz Cesarza. Pospolite ruszenie zwołuje Cesarz przez właściwego komendanta wojskowego w tych krajach, które są bezpośrednio zagrożone przez nieprzyjaciela.

Liczba wojska i marynarki wojennej ustanawia się w porozumieniu z obu reprezentacyami i nieuwłaczając prawom konstytucyjnym tychże na następne dziesięć lat 800.000 ludzi. Landwera całej monarchii liczy 200.000 ludzi i składa się tylko z piechoty i jazdy.

Kontyngens coroczny dla utrzymania powyższej liczby wojska i marynarki wojennej będzie rozdzielany corocznie według uchwały ciał reprezentacyjnych w stosunku ludności.

Od obowiązku służby wojskowej mogą być uwolnieni czasowo: 1. jedynak, mający ojca niezdolnego do pracy lub matkę wdowę; 2. jedynak nie mający ojca tylko dziada niezdatnego do pracy lub babkę wdowę; 3. członek rodzeństwa zupełnie osierociałego. Podobnież może być czasowo uwolniony każdy, czyj jedyny brat lub inni bracia służą w linii albo rezerwie, liczą mniej jak 18 lat lub jako kalecy są niezdatni do pracy. Przy uwolnieniach czasowych rozstrzyga komisya asenterunkowa, przeciw wyrokowi której można odwołać się w ostatniej instancyi do ministerstwa obrony krajowej.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Do „Köln. Ztg." piszą z Kehl: Już po kilka razy była mowa w gazetach o pełnym animuszu wojennego francuskim jenerale Ducrot, który wojskowe demonstracye przez rekonesanse, alarmowania i przeglądu w tak ostentacyjny sposób odbywa, jakoby już jutro wybuchnąć miała wojna pomiędzy Niemcami a Francyą. Nie zważając już, że jenerał ten posterunek badeński przy przyczółku mostowym w Kehl byłby nieledwie roztratował, chcąc sobie obejrzeć ową całemu światu znaną nie wielką fortyfikacyę, podniość należy formę, w jakiej się odbyła ta wojskowa wizyta. Tenże jenerał wykonał około 20. maja rekonesans po obydwóch stronach Renu w całej paradzie, tak, że zamiar zwrócenia na to uwagi powszechnej był widocznym. Pan Ducrot przy tej expedycyi rzecznej znajdował się w pełnym mundurze, otoczony świtą oficerów inżynieryi w łodziach i z burmistrzami miejscowości położonych nad Renem. Wycieczka ta rozpoczęła się z Hüningen i dotarła poza Kehl. Urzędnicy cywilni zdawali raporty, oglądano miejsca, w którychby lądować można, patrzano przez teleskopy, czyniono wymiary, zdejmowano rysunki. Jenerał znał zapewne wyborne, dokładne, jak najbardziej szczegółowe mapy komisyi żeglugi na Renie tak dobrze, jak ktokolwiek; zatem rekonensans rzeczny, który kilka dni trwał, całkiem był zbytecznym. Bezcelne to renomowanie posłużyć jedynie może do zaostrzenia apetytu szowinistów francuskich; wartości wojskowej nie ma najmniejszej. Prócz tego jenerał zwiedził i Rasztad, naturalnie po cywilnemu, przyczem powinien był powziąść przekonanie, że forteca ta znajduje się w zupełnym stanie pokojowym.

O kwestyi północnego Szleswiku piszą berlińskie dzienniki, co następuje: Twierdzono, że kanclerz związkowy Bismark, chcąc załatwić kwestyę północnego Szleswiku, przesłał Danii ultimatum. O tem atoli, jak donoszą tu ztąd do „Magdeburger Ztg.", o ile się zdaje półurzędownie, wcale mowy być nie może. Możebną jest, że o tyle istnieje kwestya północno-szleswicka, o ile nawet w przybliżeniu dotąd nie rozstrzygnięto, w jaki sposób Prusy z Danią ułożyć się zamyślają, lecz ułożenie to przyspieszyć w żadnym razie nie jest w interesie Prus a jeszcze mniej mocarstwo to mogłoby wpaść na myśl naprężenia przez wysłanie ultimatum jeszcze bardziej stosunków z Danią. Żadne z mocarstw europejskich nie troszczy się o sposób, w jaki ostatecznie rozstrzygniętą będzie sprawa północnego Szleswiku. Żeby Prusy a zatem Niemcy przy tem źle wyjść miały, w to nikt nie wierzy. Niemcy są zresztą w swem prawie, jeżeli starają się o ile możności cały północny Szleswik dla siebie zatrzymać. Artykuł V. pokoju pragskiego zawdzięcza nieszczęśliwe swe zredagowanie dyplomatycznej gorliwości Francyi, którą należało niejako uwzględniać, ponieważ Prusy ani nie były w tem położeniu, ani nie miały chęci ściągnienienia sobie w roku 1866 na kark jako nieprzyjaciela prócz Austryi i większej części pomniejszych niemieckich państw jeszcze Francyi. Od tego czasu atoli gabinet tuileryjski znacznie się uspokoił, i nie przywiązuje, zrobiwszy w roku zeszłym z zachciankami interwencyjnemi fiasco, już tak wielkiej wagi, jak z wielu stron zapewniają, do artykułu V. pokoju pragskiego. Rokowania z Danią prawie całkiem spoczywają. Do ultimatum nie ma najmniejszego nawet powodu.

„Times" poświęciła dość obszerny artykuł broszurze wydanej w Paryżu pod tytułem: „La paix par la guèrre". Nieznany autor tej broszury liczy na to, że Anglia w razie wybuchu wojny w Niemczech będzie się trzymała neutralnie. Na to odpowiada „Times": „Autor broszury liczy na neutralność Anglii, jako na rzecz pewną. Z większą daleko słusznością mógłby się na to spuścić, że Anglia stanie zawsze po stronie przyjaciół pokoju. Bezstronnością, którą Anglia w ostatnich czasach okazała, (przez odstąpienie wysp jońskich, zrzeczenie się niektórych praw familijnych przywiązanych do korony hanowerskiej, cofnięcie wojska z zdobytej Abisynii), udowodniła, że się zrzeka raz na zawsze wszelkich zachcianek podbojów, że owszem całą potęgą swego narodu opiera na zbawiennych owocach pokoju." Anglia zatem według „Times'a" nie myśli nigdzie podniecać pożogi wojny, wszakże w razie wybuchu takowej nie wystąpi ostatnia do czynu, by utrzymać równowagę europejską. „Times" dodaje w końcu wyżej wspomnianego artykułu, że „jeźli kto lekkomyślnie naruszy pokój europejski, przeciwko temu i Anglia wydobędzie miecz z pochwy." Korespondent do „Köln. Ztg." robi nad ostatniemi słowami „Times'a" uwagę, że się one zapewne odnoszą do sąsiedniej Francyi. Być łatwo może, że stosunki między Anglią a Francyą nie są zanadto serdeczne, wszakże nie widzimy zgoła, gdzieby się interesa Francyi i Anglii tak krzyżowały, ażeby dawniejsza nienawiść obu tych narodów miała być jeszcze dość silną, by je popchnąć do wzajemnej walki. Owszem interesa francuski i angielskie łączą się niejednokrotnie pod wielu względami i mają wspólnego nieprzyjaciela na Wschodzie. Francya i Anglia w wzajemnej walce nic zyskać nie mogą, a mają razem wiele do stracenia, jeźliby się różną polityką kierowały w kwestyi wschodniej.

W sprawozdaniu o nowym projekcie pożyczki rządu fracuskiego powiedział między innemi pan Gressier, referent komisyi budżetowej, co następuje: Jeżeli wojna przez chwilę zdawała się możliwą, to ewentualność ta została stanowczo usunięta przez energiczne przygotowanie ustawy względem armiii i ruchomej gwardyi narodowej, przez stanowcze zachowanie się rządu i kraju. Jest to faktem niezaprzeczonym, że Francya będąc tak silną, iż się żadnej zaczepki obawiać nie potrzebuje, a z drugiej strony pojmując o tyle swój interes, że ze swojej strony nie myśli brać inicyatywy zaczepnej, może bez wszelkiej obawy wojny oddawać się pracy około handlu, przemysłu i rolnictwa. Aby zaufanie mogło odżyć, musi kraj nabyć wiary w trwały spokój. Wasza komisya była tak szczęśliwą, że na podstawie objaśnień, które w ciągu swojej dwumiesięcznej pracy od rządu otrzymała, może złożyć zapewnienie, że jak cała Francya, tak i rząd pragnie pokoju i że go będzie umiał utrzymać, o ile to się zgadza z godnością i honorem wielkiego państwa.

„Opinione“ donosi o zawarciu traktatu pomiędzy Anglią, Francyą i Włochami w celu zabezpieczenia interesów poddanych swoich w Tunecie. Francya wyrzekła się separatystycznej ugody swojej z Bejem, i oświadczyła gotowość wspólnego działania z Anglią i Włochami. Francuska nota wystosowana do rządu włoskiego zgadza się z postępowaniem które zaprowadził lord Stanley, a rząd włoski aprobował. „Journal de Paris“ donosi, że hr. Bismark wyraził się w obec reprezentanta włoskiego korzystnie dla Francyi w sprawie tunetańskiej, co skłoniło rząd włoski do ustępstwa. Z niechęcią pisze o tem tenże dziennik, dodając: „a więc dla obrony naszych interesów i spraw we Florencyi potrzebujemy poparcia ze strony Prus.“

Rząd włoski przedłożył drugiej izbie projekt ustawy, żądającej upoważnienie do wpisania do wielkiej księgi włoskiego długu państwa renty w kwocie tej, która dawniej w wielkiej księdze długu państwa na rzecz Arcyksiężny Maryi Annunziaty i Maryi Immakulaty była zapisana. Umotywowany jest ten projekt ustawy orzeczeniem art. 22 pokoju wiedeńskiego z d. 3. października 1866. Półurzędowa „Corr. Italienne“ donosząc o tem robi następującą uwagę ze swojej strony: „Jest prawie zbyteczną rzeczą dodawać, że ten projekt ustawy jest tylko urzędowem potwierdzeniem ugody, której sprawiedliwość przez najlepszych badaczów praw międzynarodowych została uznaną.“

Na jednem z ostatnich posiedzeń florenckiej izby złożył minister finansów kilka ważnych oświadczeń, a między innemi i to, że dóbr zabranych po zniesionych stowarzyszeniach religijnych użyje na zniesienie kursu przymusowego. Wyraził także nadzieję, że izba nie rozejdzie się przed załatwieniem dalszych projektów finansowych potrzebnych do uregulowania finansów królestwa. Zapowiedział także minister finansów zniesienie kursu przymusowego. Komisya, która miała już z końcem kwietnia zdać sprawę o skutkach kursu przymusowego, nie ogłosiła jeszcze rezultatu swoich badań, przedsiębranych we wszystkich częściach kraju. Tymczasem dają się słyszeć głosy z najbardziej przemysłowej części królestwa, ostrzegające, żeby kursu przymusowego nie znoszono zbyt pospiesznie, owszem zalecające nawet wprost zatrzymanie tegoż. Upatrują w tymże cło ochronne bardzo korzystne dla przemysłu włoskiego. Izba handlowa turyńska złożyła także oświadczenie w tym duchu. Ale także ciągle zmieniające się cło ochronne nie zaleca się bynajmniej i wychodzi na korzyść tylko tych gałęzi przemysłu, które surowe produkta sprowadzają z wnętrza kraju. Dla tych zaś, które surowe, albo co częściej bywa we Włoszech na pół przerobione produkta z zagranicy otrzymują, jest ażyo od złota przeszkodą a premią dla fabrykantów zagranicznych.

„Courr. Fran.“ donosi z Rzymu, że jakkolwiek w tej chwili nie ma mowy o powiększeniu załogi francuskiej w państwie kościelnem, toć jednak sprowadzano potrzebny materyał dla garnizonu 50.000 z Tulonu do Civitavecchia i do magazynów w zamku świętego anioła. Widocznie — uważa tenże dziennik — chciał się rząd francuski na wszelkie możliwe wypadki, aby w razie potrzeby przewieść tylko na statkach wojsko z Provence na terytoryum papieskie, unikając uciążliwych transportów materyału wojennego, amunicyi i dział.

Jak z Rzymu donoszą, udzielał Ojciec św. w dniu 21. mb. z loggii kościoła lateraneńskiego zgromadzonym wiernym błogosławieństwo apostolskie. Głos jego był donośny i jasny. Tłumy zebranego ludu były bardzo wielkie. Słońce przepyszne upiękniało obraz, którego wyrazista wspaniałość była uderzającą. Spokojniejsze, poważniejsze otoczenie, widok na Campagnę i na wznoszące się na krańcach widnokręgu góry nadają scenie tej nawet pierwszeństwo przed podobną, jaka się odbywać zwykła z kościoła św. Piotra. — Ufortyfikowanie Civita Vecchii ukończonem jest prawie, a wedle zdania znawców jest ono dowodem, że Francuzi nie zapomnieli tej sztuki. Jenerał Dumont byłby chciał samemu Papieżowi pokazać dokładne ich wykonanie; tymczasem nie udało mu się to i tylko jenerałowi Kanzler i oficerom jego sztabu pokazał w ubiegłym tygodniu, co dokonano w przeciągu pięciu miesięcy. Główna cytadela Michelangelo ze strony lądu otoczoną została nowym pasem fortów na wzgórzach, podczas kiedy baterya nadbrzeżna z działami ciągnionemi à fleur d'eau broni przystępu od morza, gdzie wznosi się kilka małych redut, uzbrojonych w działa 80funtowe. Civita Vecchia nie stała się wprawdzie Sebastopolem, lecz w każdym razie jest ona mocnym punktem oparcia w razie najścia ochotników a w potrzebie wytrzyma nawet oblężenie kilkotygodniowe wojska regularnego. Zresztą zdaje się, że okupacya Rzymu przez wojsko francuskie trwać nadal będzie aż do czasu dotąd nieoznaczonego. Piszą bowiem z Rzymu do paryskiego „Siécle'a“, że francuski intendent wojskowy w Civita Vecchii pozawierał kontrakty na rozmaite dostawy dla tamtejszego lazaretu na przeciąg siedmiu miesięcy, to jest od 1. czerwca aż do 31. grudnia 1868 roku. Dotąd też jeszcze nie opuścił Civita Vecchii intendent jeneralny pan Testa, który po odejściu francuskiej brygady Dumont miał powrócić do Francyi.

Na uniwersytecie neapolitańskim przywrócono znowu porządek i studenci uczęszczają już pilnie na wykłady profesora de Luca, przeciwko któremu niedawno tak nieprzyjaźnie występywali.

W Palermo panuje pewne rozdrażnienie z powodu tego, że wiele fałszywej zdawkowej monety jest w obiegu.

„Journal de Paris“ podaje niektóre ciekawe szczegóły o uroczystym obchodzie rocznicy wstąpienia na tron księcia Karola w Bukareszcie. Reprezentanci obcych mocarstw nie chcieli z początku brać udziału w tym festynie dworskim, i jeneralnego konzula pruskiego, hr. Kaiserlinga, kosztowało to niemało trudu, nim potrafił odwieść dyplomatyczne ciało od tego zamiaru i nakłonić je do zgromadzenia się w komplecie na bankiecie. Przy uczcie wzniesiono wiele toastów z przemowami. Pierwszy toast wzniósł hr. Eder na zdrowie księcia i dobre powodzenie kraju. Jan Bratiano pił na pomyślność mocarstw gwarancyjnych, którym Rumunia do wdzięczności jest obowiązaną.

Do „A. A. Ztg.“ piszą z Konstantynopola o mowie, którą Sułtan dn. 10. maja miał przy otwarciu rady stanu co następuje: Mowa Sułtana jest ciągle jeszcze głównym przedmiotem rozmów w stolicy, a nabiera ona tem więcej znaczenia, ileże wiadomo z najniezawodniejszego źródła, że ją sam Sułtan układał. Jakkolwiek wydaje się to rzeczą niepodobną, toć przecie wiadomo z pewnością, że przez cztery tygodnie zatrudniał nieustannie dyktowanie pojedyńczych jej ustępów swojemu sekretarzowi. Jest to prostota w wypowiadaniu myśli, wolna od wszelkich ozdóbek stylistycznych, zupełnie nie w guście tureckim, który lubi otulać każdą myśl w niezrozumiałe floskuły poetyckie, kazała się domyślać, że nie redagował jej żaden ze znanych stylistów wielkiej Porty. W początku uderzała tylko ta niezwyczajność stylu, która przy bliższem rozpatrywaniu się spostrzeżono z podziwieniem niemałem, że wyraz islam nie był w niej użyty ani razu, że kalif i emir wszystkich wiernych, widoma głowa całego islamu posuwa się tak daleko, że odważa się nawet koranowi przepisywać niekorzystny wpływ na rozwój dobrobytu publicznego i wypowiada potrzebę sekularyzacyi państwa. Co dla nas z dawna było znaną prawdą, potwierdzoną dziejami wszystkich państw mohamedańskich, że pod zabójczem tchnieniem Islamu kultura całych krajów w krótkim przeciągu kilku lat usycha zupełnie, to uznał Sułtan w czasie swojej podróży europejskiej, pomimo swojej ospałości. Sekularyzacya państwa, która już od dłuższego czasu mimowiestnie się rozpoczęła, a w urządzeniu wilajetów zyskała już rozleglejszą podstawę, po raz pierwszy teraz proklamowaną była jako główne zadanie administracyi państwa na przyszłość.

Do „Times“ piszą z Filadelfii pod d. 18. z. m.: Oskarzyciele w procesie Johnsona zarządzili przedwczoraj głosowanie a mianowicie żądali najprzód głosowania nad ostatnim artykułem 11., spodziewali się bowiem, że przy tymże będą mogli uzyskać przynajmniej potrzebną do skazania liczbę dwóch trzecich części głosów. Rezultat jednak nie odpowiedział ich oczekiwaniom, chociaż nie tylko wiceprezydent senatu i prawdopodobny następca Johnsona Wade uznał go winnym, ale nawet chorzy senatorowie do sali w której głosowano przeniesieni zostali. Rezultat ten sprawił na giełdzie mały spadek złota, konserwatyści przyjęli go z wielkim zadowoleniem, a ludność całkiem obojętnie. D. 26. z. m. ma się wprawdzie odbywać głosowanie nad dalszemi artykułami, ale już teraz nie ma wątpliwości, że prezydent zostanie uznany za niewinnego.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) D. 4. b. m. wyrobnik Antoni Król ojciec dwojga dzieci, pracujący przy budowie kolei brodzkiej w miejscu za rogatką kleparowską, zasypany został w skutek nagłego stoczenia się nasypu ziemnego i poniósł mocne stłuczenie tak że musiano odwieść go do szpitalu. W nocy z d. 4. na 5. jakiś nieznajomy wstąpił na piec w cegielni pod l. 494 1/4, wpadł i zabił się. Tejże nocy skradziono w domu pod l. 334 1/4 z zamkniętego pokoju rzeczy różnej wartości. Zaraz potem straż policyjna przytrzymała na ulicy jezuickiej kobietę niosącą owe rzeczy, a gdy ją przytrzymano, pokazało się że to był przebrany mężczyzna a mianowicie jeden z owych trzech więźniów, którzy d. 3. b. m. jak to wczoraj donieśliśmy, uciekli będąc na robocie w pobliżu takzwanego „diabelskiego młyna“. Jest to Jan M. skazany za kradzież na 8 lat ciężkiego więzienia, z których już 3 odbył.

(LII., spis darów na fundacyę ś. p. Karola Szajnochy.) Z poprzedniego spisu gotowizną 14.222 złr. 61 c., w efektach 2550 złr.

Złożyli dalej: Na ręce Jana Jocza, prezesa Rady powiatowej borszczowskiej: Romuald Bocheński 25 złr. Jan Jocz 10 złr. Józef Kęszycki 10 złr. Julian Starzyński 15 złr. Razem 60 złr. — Na ręce Alojzego Strzeleckiego prezesa Rady powiatowej turzańskiej: Karol Bartoszewski 3 złr. Edmund Doening 2 złr. Jan Glazarewicz 2 złr. Dr. Bogusław Kobuzowski 3 złr. Władysław Korosteński 2 złr. JMość ks. obrz. gr. k. z N. 1 złr. JMość ks. obrz. gr. k. z N. 1 złr. Teofil Mandyczewski 1 złr. Alojzy Strzelecki 3 złr. Razem 18 złr. Na ręce Emila Torosiewicza, prezesa Rady powiatowej podhajeckiej: Antoni Cikowski 10 złr. Mieczysław Cywiński 20 złr. Edwin Hohendorff 5 złr. Wiktor Hoszowski 5 złr. Wojciech Jankowski 5 złr. Nereusz Jaruszyński 3 złr. Józef Krzysztofowicz 5 złr. Edmund Liliński 5 złr. Henryk Malczewski 5 złr. Stanisław Malinowski 5 złr. Dymitr Mochnacki 2 złr. Zefiryn Ochocki 2 złr. Szczęsny Romanowicz 2 złr. Franciszek Skibicki 3 złr. Michał Strutyński 5 złr. Leon Suchodolski 10 złr. Józef Trzeciak 3 złr. Emil Torosiewicz 10 złr. Jakób Tyszkowski 3 złr. Julian Tyszkowski 5 złr. Michał Tyszkowski 5 złr. Aleksander Warteresiewicz 10 złr. Razem 131 złr. — Jest więc wraz z wykazanemi w poprzednim spisie ogółem gotowizną 14.431 złr. 61 c., a w efektach 2550 złr. w. a.

(Dar Cesarza Ferdynanda.) Jego ces. Mość Cesarz Ferdynand raczył najmiłościwiej ofiarować 300 złr. na restauracyę kościoła we wsi Szyk w powiecie limanowskim.

(Nieszczęsne wypadki.) W Turce dn. 1. b. m. Abraham Neumann 18letni wpadł przypadkiem pod koło młyńskie i został zgnieciony. W Derczycach w pow. drohobyckim dn. 2. b. m. włościanin Hryń Malik utonął kąpiąc się w rzece.

Lwów, 6. czerwca.

Dopełniamy tylko formalności pisząc o teatrze w tym tygodniu, gdyż właściwie nie ma pisać o czem. Cały repertoarz tygodniowy składał się tylko z dwóch nowych komedyi, i to jednej wprawdzie oryginalnej — ale takiej, na którą krytyka już za pierwszem przedstawieniem wydała wyrok zapomnienia: „Za naszych czasów p. M. Dzikowskiego, a drugiej bez zaprzeczenia dobrej: „Rodzina Benoitonów“ ale cokolwiek za często powtarzanej. O przyjemności więc mowy być nie może, gdyż z pierwszego przedstawienia bylibyśmy chętnie z góry skwitowali dyrekcyę, a bez drugiego mogła się publiczność długo jeszcze obchodzić.

Nie należymy jednak do tych, którzy z podobnych wypadków zwykli czynić kwestyę gabinetową dla dyrekcyi; owszem uważamy ją poniekąd nawet za usprawiedliwioną. Z powodu bardzo pięknej a do tego gorącej pory wiosennej świeci teatr pustkami każdego wieczora; wszakże widzieliśmy niedawno, że nawet cel tak ważny, jak fundacya ś. p. Szajnochy, nie zdołał zwabić publiczności swoim wielce dobornym programem scenicznym. Możnaż się tedy dziwić, że i dyrekcya popada w obojętność i zapełnia byle czem wieczory, ażeby tylko uczynić zadość warunkom kotraktu? Przy tem wszystkiem jednak nie można ani jej, ani artystom zarzucać niedbałości co do artystycznego wykonania; owszem w obydwóch tych komedyach była i wystawa i gra ze wszechmiar staranna i nie pozostawiała nic do życzenia. Tylko pani Linkowskiej zrobilibyśmy uwagę, że w grze jej (w roli Klotyldy w „Rodzinie Benoitonów“) było za mało żywości a cokolwiek za wiele rozczulania się, które raczej szlachetna energia zastępować była powinna. d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 6. czerwca. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (80 ℔) 5 złr. 17 c., żyta (79 ℔) 3 złr. 54 c., jęczmienia (70 ℔) 3 złr. 10 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 81 c., hreczki 2 złr. 97 c., fasoli 6 złr. 25 c., ziemniaków 1 złr. 85 c.; kubek krup pszennych 12 c., jęczmiennych 4 1/2, jaglanych 8 c., hreczanych 6 c., funt mąki jęczmiennej 11 1/2 c., żytnej 9 c.; miara piwa lepszego 28 c., zwykłego 24 c.; wódki dobrej 75 c., prostej 40 c.; funt masła 48 c., smalcu 56 c., łoju 22 c.; cetnar siana 1 złr. 10 c., słomy okłociastej 53 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 75 c., sosnowego 7 złr. 73 c. w. a.

(Posiedzenie Izby giełdowej.) Przedwczoraj wieczór odbyło się pod przewodnictwem prezesa Izby giełdowej Jego Excel. hr. Kazimierza Krasickiego nadzwyczajne posiedzenie Izby giełdowej, w którem oprócz członków Izby brali udział zaproszeni reprezentanci tutejszego gremium kupieckiego, rady miejskiej i miejscowych instytutów kredytowych, tudzież Towarzystwa gospodarskiego. Pierwszym przedmiotem obrad była kwestya, czyli instytut giełdy od roku we Lwowie zaprowadzony ma nadal istnieć, lub też ma być rozwiązany. Powodem do postawienia tej kwestyi jest ta okoliczność, że ruch na giełdzie lwowskiej już od czasu jej założenia nie bardzo ożywiony, stopniowo się zmniejszał, a w ostatnich czasach prawie zupełnie zaumarł. Zadaniem zgromadzenia było zastanowić się nad przyczynami tej apatyi ze strony stanu handlowego dla instytucyi, której się w uznaniu jej potrzeby tak usilnie domagano, i po której sobie tyle zbawiennych skutków dla obrotów handlowych w kraju naszym obiecywano.

Po krótkiej dyskusyi zapadła jednogłośna uchwała, ażeby ze względu na istotną potrzebę utrzymać nadal giełdę lwowską.

Nastąpiły potem narady nad środkami ku osiągnięciu większego udziału w obrotach giełdowych, a zarazem ku zebraniu funduszów do utrzymania giełdy niezbędnych.

W tym celu sekretarz i referent Izby giełdowej Dr. Pragłowski przedłożył zgromadzeniu następujące kwestye do rozstrząśnienia.

Ponieważ z oczywistą szkodą tak dla pożądanego uczęszczania na giełdę jak i w ogóle dla porządku w obrotach handlowych, interesa handlowe zawierają u nas we Lwowie po największej części za pomocą maklerzy pokątnych i po placach publicznych, przeto zachodzi kwestya, czy nie byłoby stosownem odnośnie do §. 58. statutu giełdowego zabraniającego tworzenie giełd pokątnych, zrobić podanie do władzy rządowej, ażeby ściśle przestrzegano przepisów zabraniających robienie interesów w godzinach giełdowych po za obrębem giełdy, a mianowicie na ulicach i placach publicznych?

Nad tą kwestyą wywiązała się dłuższa dyskusya, poczem wnioski, ażeby podawać do rządu o zabronienie robienia w czasie giełdowym interesów handlowych po placach publicznych, i o przestrzeganie przepisów przeciw pokątnym maklerzom czyli faktorom zostały uchylone. Natomiast uchwalono, ażby osobom opłacającym należytość giełdową przyznano wolny wstęp na giełdę także oprócz godzin urzędowych.

Dalej uchwalono zniżenie ceny kart wstępu na giełdę, mianowicie: za kartę roczną 12 zł., za kartę miesięczną 1 złr. 50 c. Dla obcych wprowadzonych przez członków wydawać karty wolnego wstępu na 3 dni.

Wniosek jednego z członków, ażeby za pomocą subskrypcyi między kupcami mającemi protokołowane firmy zebrać fundusz potrzebny na utrzymanie giełdy na trzy miesiące a w ciągu tych trzech miesięcy przyzwolić na zupełnie wolny wstęp na giełdę każdemu, ktokolwiek z tej wolności korzystać zechce, został uchylony.

W końcu uchwalono wydać odezwę do producentów mianowicie do właścicieli ziemskich, ażeby ze względu na korzyści jakie nastręcza sprzedaż na giełdzie, produkta swoje, które mają na zbyciu za pośrednictwem giełdy bez pomocy faktorów sprzedawali. Rzeczywiście z wielką byłoby korzyścią dla producentów, gdyby albo osobiście przybywali na giełdę celem sprzedaży swoich produktów, albo też próbki z oznaczeniem limitowanej ceny na giełdę przysyłali, gdzie za pośrednictwem przysięgłych senzalów bez wątpienia korzystniej interes da się przeprowadzić niż przez tak zwanych faktorów.

W drugiej połowie maja 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Przemyśl zr.	c.	Sanok zr.	c.	Żmigrod zr.	c.	Dukla zr.	c.	Krosno zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	6	15	5	75	5	30	5	48	5	35
„ żyta	4	22	4	10	3	60	3	82	4	20
„ jęczmienia . .	3	22	3	5	2	80	2	65	3	40
„ owsa	1	80	1	75	1	60	1	97	2	38
„ hreczki	3	70	.	.	3	.	3	85	4	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	4	.	3	60	4	17
„ ziemniaków . .	1	70	1	80	1	40	1	82	2	32
Cetnar siana	1	30	1	10	1	.	1	45	1	50
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	.	5	.	5	.	5	50	5	50
„ „ miękkiego	5	37	3	30	4	.	3	72	4	47
Funt mięsa wołowego	.	19	.	16	.	13	.	12	.	14
Mas okowity . . .	.	81	.	85	.	.	.	.	.	96

Ostatnia poczta.

Peszt, 4. czerwca. „Szazadunk“ poczytuje żądania kroackiej deputacyi regnikolarnej za pojednawcze, ale odstąpienie Fiumy uważa za rzecz niepodobną.

Augsburg, 3. czerwca. Dziś wieczorem około 7mej godziny przybył tutaj książę Napoleon pociągiem pospiesznym ze Stuttgardu. Po wypoczynku 20 minutowym, przez który to czas książę „Allg. Ztg-“ czytał, udał się w dalszą podróż do Monachium. Książę wygląda bardzo dobrze.

Monachium, 3. czerwca. Książę Napoleon przybył tutaj o godzinie 8mej i minut 10 wieczorem. Na dworcu kolei oczekiwał go poseł francuski. Książę odmówił urzędowego przyjęcia i wysiadł w hotelu pod czterma porami roku.

Haaga, 3. czerwca. Następująca urzędowa lista ministrów została ogłoszona: Fock, minister spraw wewnętrznych, Vanbosse finansów, Vanlilaa sprawiedliwości, Dewaal kolonii, Varmulken wojny i interymalnie spraw zewnętrznych, Broc marynarki.

Paryż, 4. czerwca. Hrabia Stackelberg prawdopodobnie w niedzielę wręczy swoją kredytywę.

„France“ donosi, że margr. Moustier ma w piątek przyjmować pełnomocnika Luxemburgu, radcę stanu Jonas.

„Patrie“ pisze: Lekka słabość cesarza minęła. Dziś zrany cesarz pracował z kilku ministrami.

Okólnik ministra wojny Niela upoważnia komendantów korpusów zabronić żołnierzom będącym z nałogu pijakami noszenia szabli, na czas nieograniczony.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5. czerwca.

Hotel George: PP. Hr. Dunin Karwicki Franc., z Rosyi. — Hr. Mier Henryk, z Buska. — Hr. Ożarowski Konst, z Strzymilczy. — Pieńczykowski Józef, z Wybranówki.

Hotel europejski: Hr. Lanckoroński Teod., z Tartakowa. — Sozański Jan, z Grabowiec. — Weber Alfred, z Sielca.

Hotel angielski: Bal Józef, z Tuligłów. — Chyliński Marian, z Rakowa. — Drzewiecki Konstanty, z Remenowa. — Hudetz Wacław, z Brodek. — Hipman Karol, z Trześni. — Jaworski Apolinary, z Skwarzawy. — Modzelewski Ludwik, z Podola. — Milewski Kornel, z Mełna. — Serwatowski Teodor, z Bucniowa. — Teodorowicz Emil, z Potoczka. — Świętopełk Zawadzki Eug., z Kruszy na Litwie.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5. czerwca.

PP. Strolmann Piotr, c. ros. major. do Stryja. — Br. Brunicki Wład., c. k. porucznik, do Górajca, — Cielski Ferd., do Krakowa. — Cielski Włodz, do Byczkowiec. — Dwernicki Gothard, do Zawola. — Kozłowski Zdzisław, do Huty komorowskiej. — Kotkowski Apol., do Hawłowic. — Krzysztofowicz Franc, do Buczacza. — Łaczyński Stanisław, do Batiatycz. — Smarzewski Franc, do Kobylego. — Ulaniecki Wład., do Słobudki. — Udrycki Adolf, do Wiednia. — Wróblewski Wład., do Nowosiółek. — Zagórski Izyd., do Lipowca. — Hr. Dzieduszycki Alfons, do Niesłuchowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. czerwca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.71	+15.3	63.	W. b. sł.	5
2. god. po poł.	326.88	+19.5	71.	Z. „	6
10. god. wiecz.	327 09	+14 1	90.	Pn.Z. sł.	10

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Dinorah oder die Wallfahrt nach Ploermel,“** wielka opera komiczna w 3 aktach.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Od b. centralnego komitetu pomocy dla rannych otrzymujemy do ogłoszenia następujące wykazy:

Zestawienie

ilości kalek w skutek ran w boju odniesionych, którym od komitetów, dla pomocy rannym wojskowym w kraju zawiązanych, według ich sprawozdań zapomogi udzielono.

Liczba porządk.	W obwodzie	Ilość kalek	Rozdana zapomoga zł.	kr.	
1	Brzeżańskim . . .	55	705	68	
2	Czortkowskim . . .	24	260	.	
3	Krakowskim	65	679	.	
4	Kołomyjskim . . .	21	210	5	
5	Lwowskim	21	498	.	
6	Przemyskim	18	340	.	
7	Rzeszowskim . . .	5	78	36½	
8	Samborskim	1	25	.	innym kalekom udzielał komitet centralny.
9	Sądeckim	20	318	22½	
10	Sanockim	24	166	.	
11	Stryjskim	35	338	50	
12	Stanisławowskim . .	14	230	.	
13	Tarnowskim	46	273	.	
14	Tarnopolskim . . .	17	185	.	
15	Wadowickim . . .	2	30	.	innym kalekom udzielał komitet centralny.
16	Złoczowskim . . .	84	1314	.	
17	Żółkiewskim . . .	51	693	.	
	Ogółem . .	503	6343	82	

Wykaz

ilości miejsc gdzie podług deklaracyj rannych c. k. wojskowych z wyprawy r. 1866 do pielęgnowania umieścić było można.

L. porządk.	Obwód	Liczba miejsc dla oficerów	podoficerów	szeregowców	Prócz tego obowiązały się do przyjęcia swoich rannych
1	Brzeżany . .	11	3	755	91 gmin.
2	Kołomyja . . .	4	.	229	11 „
3	Kraków . . .	8	.	342	8 „
4	Lwów	3	1	175	4 „
5	Przemyśl . . .	13	.	311	
6	Rzeszów . . .	15	.	243	9 „
7	Sanok	6	.	386	30 „
8	Sącz	.	.	171	32 „
9	Sambor	1	1	146	
10	Stanisławów . .	5	.	368	1 gmina
11	Stryj	3	.	219	2 gminy i wszystkie w pow. Żurawno.
12	Tarnopol . . .	1	.	343	
13	Tarnów	6	.	364	gminy powiatu Jasielskiego.
14	Wadowice . . .	9	1	345	
15	Zaleszczyki . .	2	.	298	5 gmin.
16	Złoczów . . .	1	.	175	28 gmin w Zborowskim i 14 innych.
17	Żółkiew . . .	2	.	304	6 gmin.
	Razem . .	90	6	5174	

Wykaz

użycia uzbieranych dla rannych wojskowych przyrządów szpitalnych.

Bielizny dla c. k. oficerów zebrano w ogóle koszul nowych 65, użytecznych 100, gatek nowych 5, użytecznych 20, prześcieradeł nowych 9, użytecznych 50, ręczników nowych 5, i to wszystko przesłano do ministerstwa wojny; dalej zebrano: poszewek 19 i to oddano szpitalowi garnizonowemu we Lwowie; czepców 156, z tych posłano 100 do ministerstwa wojny a 56 oddano szpitalowi garnizonowemu we Lwowie; chustek od nosa 16, które posłano do ministerstwa wojny; z bielizny dla szeregowców uzbierano koszul 947, gatek par 356, nadto szarpi i przyrządów szpitalnych 2400 funtów i starej nieużytecznej bielizny na kompresy 300 funtów, z tego przesłano ministerstwu wojny 16 koszul, 240 par gatek i 800 funtów szarpi, a reszta, t. j. 931 koszul, 116 par gatek, 1600 funtów szarpi i przyrządów szpitalnych i 300 funtów starej nieużytecznej bielizny na kompresy oddano szpitalowi garnizonowemu we Lwowie.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 5. czerwca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	196	50	197	75
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	174	50	175	75
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	—	—	—	—	77	40	77	90
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)	—	—	—	—	73	75	74	25
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	86	—	86	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	64	60	65	—
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	25	99	75
Pier. kol. g. k. L. I. Em.	—	—	—	—			—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	88	75	89	50
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em.	—	—	—	—	75	75	76	50
detto dtto II. „	—	—	—	—		—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	62	5	66
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	64	5	68
Napoleondor	—	—	—	—	9	28	9	33
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	80	1	84
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	58¼	1	59¼
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	[illegible]4	9	54
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	71½	1	72½
Srebro	—	—	—	—	114		115	

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3. czerwca 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63.—	63 20
od kwietnia do października po 5%	62.60	62.80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt szt.) zwrotna w 35 latach o 5%	68 50	69 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	75.—	76.—
Metaliki po 5%	56 55	56 70
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	156 —	156 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	155.50	156.—
Przez. do wyl. z r. 1854	76 75	77 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	81.50	81.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90.25	90 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	84 10	84 25
Renty Como po 42 lir. aust.	21.—	21.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	85 75	86.25
Czech	91.—	91.50
Węgier	75 50	76.—
Galicyi	65 —	65 30
Siedmiogrodu	69 75	70 25
Bukowiny	65.—	65.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	100.—

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	704.—	705 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	184 10	184 30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	605 —	607.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) a wpłatą 30%	134 50	135
Kol. półn. po 1000 zł. m. k.	1792.—	1797
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	253 60	253 80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	175 70	175 90
Kol. ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	146 75	147.25
Kol. kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	196 75	197.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	173. —	173 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	506 —	507 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	70. —	72 —

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.—	92 25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73 25	73.75
Galic. banku hyp. po 6%	85.75	86 25
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92 25	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 6% w sr.	100 —	100 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	88 75	89 —
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.—	88 50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	95.—	95 25

5. Losy.

	(za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132 —	132 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.—	94.—
Poż. Tryе. po 100 zł. m. k.	121.—	122.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27 —	27 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	155.—	—.—
Salma „ 40 „ „	35.—	35.50
Palffego „ 40 „ „	26. —	26.50
Clarego „ 40 „ „	27.75	28.25
St. Genois „ 40 „ „	24. —	24.50
Windischgrätza 20 „ „	18.—	18.50
Waldsteina 20 „ „	22.—	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	13.25	13.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.—	97.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	97 25	97.50
Hamburg za 100 M. B.	85 —	86. —
Londyn za 10 ft. szt.	116.40	116.55
Paryż za 100 fr.	46.25	46 25

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto pełnej wagi	5.55	5 56
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.29	9.29½
Rosyjski imperyał	9.55	9.60
Talar związkowy	1.71½	1.72½
Srebro	114.50	114.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 5 czerwca.	złr.	kr.
5% Metaliki	56	40
„ z procentami z maja i listopada	57	50
5% pożyczka narodowa	62	30
Losy z 1860 roku	81	30
Akcye banku wiedeńskiego	703	—
„ „ kredytowego	184	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	55
Srebro	114	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	56

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1242) **Kundmachung.** (3)

Nr. 2170. In der hierortigen Kundmachung vom 30ten April 1868 Z. 1861 beigeschlossenen Ausweise Nr. II. über die in den früheren Ziehungen verlosten Schuldverschreibungen des Grundentlastungsfondes für das Verwaltungsgebiet Krakau, sind zwei Druckfehler unterlaufen, welche hiemit berichtigt werden, und zwar: ist nicht die Schuldverschreibung Nr. 14052 sondern Nr. 14055 über 100 fl., und nicht die Schuldverschreibung Nr. 3330, sondern Nr. 2330 über 1000 fl. verlost worden.

Von der k. k. Statthalterei als Grundentlastungs-Fonds-Direction.

Lemberg, am 29. Mai 1868.

Obwieszczenie.

L. 2170. W wykazie Nr. II. wylosowanych poprzednio obligacyi funduszu indemnizacyjnego w Galicyi zachodniej, załączonym do tutejszego obwieszczenia z dnia 30. kwietnia b. r. l. 1861 są dwie pomyłki druku, które się niniejszem prostują, mianowicie: wylosowaną została nie obligacya pod Nr. 14052, lecz Nr. 14055 na 100 zł., nie obligacya pod Nr. 3330 lecz Nr. 2330 na 1000 zł.

Z c. k. Namiestnictwa jako dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego.

Lwów, dnia 29. maja 1868.

(1250) **Edykt.** (3)

Nro. 810. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że w skutek rekwizycyi c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 30. czerwca 1866 l. 24028 w celu zaspokojenia wierzytelności gal. Towarzystwa kredytowego przeciw Władysławowi Skrzyńskiemu wywalczonej w sumie 11.526 złr. 6 kr. w. a. wraz z p. n., t. j. 4% odsetkami od 1go stycznia 1863 bieżącemi, tudzież odsetkami zwłoki od pojedynczych przypadłych rat kapitału w półrocznych równych ilościach po 359 złr. 62½ kr. w. a. od 1. stycznia 1863 zalegających, dalej kosztów w kwocie 30 złr. i 12 złr. zezwoloną została przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Szalowa z przyległościami Biesnik czyli Biezna, Bidowa, Bochnia i Michałówka jak Dom. 42, pag. 455, 457, 459, 463 i 461 Władysława Skrzyńskiego własnych, którato licytacya odbędzie się w jednym terminie w tutejszym sądzie dnia 27. sierpnia 1868 o 10tej godzinie przed południem pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość tych dóbr w sumie 51.076 złr. 5 kr. m. k. czyli 53.629 złr. 88¾ kr. w. a.

2. Dobra te sprzedają się ryczałtowo i z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione dochody urbaryalne, któreto prawo pozostanie własnością teraźniejszego właściciela z zastrzeżeniem praw wierzycieli na tych dobrach intabulowanych.

3. Każdy chęć kupienia mający winien jest $^1/_{10}$ część ceny wywołania w sumie 5362 złr. 99 kr. w. a. w gotówce, w książeczkach gal. kasy oszczędności, w listach zastawnych gal. stan. Towarzystwa kredytowego lub gal. obligacyach indemnizacyjnych z kuponami odpowiedniemi podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną takowych liczyć się mających, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć, któreto wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna ofiarowaną wrachowane, innym zaś licytantom po zamknięciu licytacyi zwrócone zostanie.

4. Gdyby te dobra wyżej lub za cenę szacunkową sprzedane być nie mogły, będą na wyznaczonym terminie także niżej ceny szacunkowej, jednak tylko za taką cenę sprzedane, która na zaspokojenie wierzytelności gal. stan. Towarzystwa kredytowego z należytościami podrzędnemi wystarczy.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania i wyciąg tabularny w registraturze sądowej przejrzeć lub w odpisie podnieść wolność się pozostawia.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się obie strony, znajomych wierzycieli do rąk własnych, wierzycieli z miejsca pobytu nieznajomych, a to: Władysława Tchorznickiego, Henrykę Felczyńską, Julię Piero, Cecylię Chłędowską, Mojżesza Wittenberga, Mirl Lezer, Leibe Fortner, niemniej domniemanych spadkobierców Eweliny z Siemianowskich Żebrowskiej i Tadeusza Żebrowskiego, jakoteż wierzycieli którzyby po dniu 28. lutego 1866 z swemi pretensyami do tabuli weszli, tudzież którymby uchwała licytacyę pozwalająca albo wcale nie, albo w nienależytym czasie doręczone zostały, przez p. adwokata Dra. Bersona z substytucyą p. adwokata Dra. Micewskiego kuratorem ustanowionego, na ostatek rozpisaną licytacyę przez edykta na koszt egzekucyę prowadzącego Towarzystwa się ogłasza.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 11. maja 1868.

(1247) **Kerkermeister-Stelle.** (3)

Nro. 518-Pr. Bei dem k. k. Landesgerichte in Krakau ist eine Kerkermeister-Stelle mit dem Jahresgehalte von 367 fl. 50 kr. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsclasse von 420 fl. öst. W., dann mit dem Genusse einer Naturalwohnung in Erledigung gekommen.

Die Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig belegten Gesuche unter Nachweisung der abgelegten Schulen, der Befähigung für das Rechnungsfach, dann der vollkommenen Kenntniß der deutschen und polnischen Sprache in Wort und Schrift, endlich ihrer bisherigen Verwendung längstens binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Concurses in der Lemberger Zeitung an das k. k. Landesgerichts-Präsidium in Krakau zu überreichen.

Krakau, am 27. Mai 1868.

(1234) **Edykt.** (3)

L. 6112. C. k. sąd krajowy w Krakowie niniejszem wiadomo czyni, iż relicytacya realności pod l. 113 Gm. VI. - 275 Dz. VIII. w Krakowie położonej p. Loebla Josefsthala wedle księgi głównej Gm. VI. vol. nov. 6. pag. 117. n. 11. on. intabulowanej, stosownie do edyktu pod dniem 4. grudnia 1867 r. do l. 20352 ogłoszonego odbędzie się na dniu 9. lipca 1868 o godzinie 10tej zrana pod warunkami powyższym edyktem ustanowionemi.

O czem zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli hypotecznych, mianowicie: Jankla Brombergera, Helenę Mecherzyńską, Schachne Horowitz, tudzież następujące masy: Teresy Kos, Józefa Starowiejskiego, Antoniego Hirsch, Joachima Zbroi. Andrzeja czyli Pawła Gorączkiewicza, Mateusza Cwiartkiewicza, Katarzyny Zolęskiej czyli Zalęskiej, Adama Stadnickiego, Mateusza Neumana, Teresy 1go ślubu Krzyżanowskiej, drugiego Marlicowej, P. Szczepankowej, Dawida Oebschlewicza, Maryi Knękiewicz i Sebastyana Więckowskiego, niemniej wierzycieli, którzy z swemi wierzytelnościami po dniu 10. września 1867 r. do hypoteki weszli, lub którymby uchwała licytacyi z jakiejkolwiek przyczyny w należytym czasie lub wcale doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego im kuratora p. adwokata krajowego Dra. Biesiadeckiego.

Kraków, dnia 12. maja 1868.

(1256) **Edykt.** (3)

L. 7342. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Jerzego Henryka ks. Lubomirskiego, iż na podstawie skryptu z dnia 5go grudnia 1865 tutejszo-sądową uchwałą z dnia 25go czerwca 1867 l. 10858 dozwoloną została na rzecz galic. kasy oszczędności — w stanie biernym realności pod l. 484 i 485 G. IV. w Krakowie położonej, intabulacya obowiązku tegoż Jerzego Henryka ks. Lubomirskiego i jego następców opłacania od pozostałego jeszcze kapitału z pożyczki pierwiastkowej 8000 zł. w. a. z mocy skryptu z dnia 16go grudnia 1859 na realności w Krakowie pod l. 310 - 484 Dz. I. - 485. G. IV. Dom. G. IV. o. n. 4. p. 610. n. 4. on. intabulowanej, prócz prowizyi 5proc. w rzeczonym skrypcie umówionej i intabulowanej, na przyszłość zacząwszy od 1go stycznia 1866 jeszcze dodatkowo jeden od sta lub więcej w miarę jak dla wszystkich dłużników kasy oszczędności będzie postanowionem, a to pod rygorem w wspomnionym skrypcie ustanowionym.

Gdy miejsce pobytu Jerzego Henryka Lubomirskiego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tegoż jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego kuratorem z miejsca pobytu niewiadomego ustanowił, który praw tegoż w powyższej sprawie bronić będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem p. Jerzemu Henrykowi ks. Lubomirskiemu, aby albo osobiście do odbioru powyższej uchwały się zgłosił, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego kuratorowi udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosł, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 19. maja 1868.

(1240) **Kundmachung** (2)

wegen Aufnahme von Zöglingen in die k. k. medizinisch-chirurgische Josephs-Academie für das Schuljahr 1868–69.

Der niedere Lehrkurs an der k. k. Josefs-Academie ist aufgehoben, es findet sonach eine weitere Aufnahme auf denselben nicht mehr statt.

Auf den höheren Lehrcurs werden für das Studienjahr 1868–69 interne und externe Zöglinge aufgenommen.

Die Internen wohnen in der Academie, erhalten darin ihre ganze Verpflegung und tragen die academische Uniform, die Externen nicht; die Internen sind ferner entweder Zahlende oder Nichtzahlende (Aerarial-Schüler).

Der höhere Lehrcurs dauert fünf Jahre, ein sechstes Jahr ist zur Ablegung der rigorosen Prüfungen bestimmt.

Die Aufnahme findet in den ersten Jahrgang statt, jedoch können Studirende der Medizin von k. k. Universitäten auch in den zweiten, dritten und vierten Jahrgang zur Ergänzung der in den einzelnen Jahrgängen sich eventuell ergebenden Abgänge unter den unten angeführten Bedingungen aufgenommen werden.

A. Die Bedingungen und Erfordernisse zur Aufnahme als Studirender in die Josefs-Academie sind folgende:

1. Müssen die Bewerber österreichische Staatsangehörige sein.
2. Dürfen die in den ersten Jahrgang aufzunehmenden Aspiranten das 24te, und folgenweise die in den 2., 3. und 4. Jahrgang Eintretenden das 25te und respective 26te und 27te Lebensjahr nicht überschritten haben.
3. Eine gesunde kräftige Leibesbeschaffenheit und vollkommen physische Tauglichkeit zur Erfüllung aller Pflichten und zu den Verrichtungen des künftigen feldärztlichen Berufes.
4. Die nöthige Vorbildung, und zwar wird von den Competenten überhaupt gefordert, daß sie dieselbe wissenschaftliche Eignung, welche zur Immatriculation für das höhere medizinisch-chirurgische Studium an den Universitäten der österreichischen Monarchie als Bedingung festgesetzt ist, besitzen.

   Competenten hingegen, welche um die Aufnahme in den 2., 3. oder 4. Jahrgang ansuchen, müssen noch überdies jene Gegenstände, welche an der Josefs-Academie innerhalb der vorangehenden Jahre gelehrt werden an einer inländischen Hochschule bereits als ordentliche Hörer frequentirt haben und hierüber den legalen Ausweis beibringen, ferner müssen sie sich einer von den Fach-Professoren der Academie vorzunehmenden Prüfung aus den betreffenden Gegenständen mit durchaus gutem Erfolge unterziehen.
5. Die Nachweisung über untadelhaftes Vorleben und gutes sittliches Betragen der Aspiranten.
6. Für interne Schüler der Erlag des Equipirungsgeldes im Betrage von 150 fl. beim Eintritte in die Academie.
7. Müssen sie sich verpflichten, nach erlangtem Doctorgrade eine gewisse Zeit in der k. k. Armee als Feldärzte zu dienen, und zwar die Internen durch 10, die Externen durch 6 Jahre.

B. Die Genüsse und Vortheile der Academiker bestehen in Folgendem:

1. Interne Academiker erhalten die Unterkunft und volle Verpflegung in der Art, wie die Zöglinge der übrigen k. k. Militär-Academien.

   Externe haben für ihre Unterkunft und volle Verpflegung selbst Sorge zu tragen, jedoch können sie bei einem sich in ihrem Jahrgange etwa ergebenden Abgange zur Ergänzung desselben in die Zahl der Militär- (Aerarial-) Zöglinge nach Maßgabe ihrer Qualification beigezogen werden. Sie übernehmen sodann die Verpflichtung einer achtjährigen Dienstzeit in der feldärztlichen Branche und haben gleich den übrigen internen Zöglingen das Equipirungsgeld per 150 fl. zu erlegen.
2. Interne Academiker erhalten ein monatliches Pauschale von 10 fl. 50 kr. für Kleider, Wäsche, Bücher, Schreibmaterialien, 2 fl. davon sind als Taschengeld bestimmt.
3. Sowohl die internen als auch externen Academiker erhalten den vollständigen Unterricht in der Medizin, Chirurgie und im Militär-Sanitäts-Dienste unentgeltlich.
4. Sie sind von der Entrichtung der an den Civil-Lehranstalten vorgeschriebenen Rigorosen-, Promotions- und Diploms-Taxen befreit.
5. Die Josephs-Academiker werden nach Absolvirung des Lehrcurses und entsprechender Ablegung der strengen Prüfungen zu Doctoren der gesammten Heilkunde graduirt und ihnen hierüber die Diplome ausgefertigt, durch welche sie in alle diejenigen Rechte und Freiheiten eingesetzt werden, die den an den k. k. Universitäten kreirten Aerzten zukommen.
6. Hiernach werden dieselben als Oberärzte mit dem Vorrückungsrechte in die höheren Chargen der feldärztlichen Branche in der k. k. Armee angestellt.
7. Den an der Josefs-Academie gebildeten Feldärzten (Doctoren) gilt, wenn sie sich um eine ärztliche Anstellung im Civil-Staatsdienste bewerben, ihre vollendete tadellose Dienstzeit als besondere Anempfehlung.

Dagegen ist bestimmt worden, daß Militär-Zöglinge, welche wegen strafbarer Handlungen aus der Anstalt entfernt werden müssen, kein ihre Studienverwendung an der Academie bezeugendes Document erhalten, so lange sie nicht die auf sie verwendeten Kosten ersetzt haben.

Die Kosten für die Erhaltung und Ausbildung der Intern-Academiker, welchen ein Aerarialplatz verliehen wird, trägt das Militär-Aerar.

Die (internen) Zahl-Academiker müssen hiefür eine Vergütung leisten, welche beiläufig der Hälfte der vom Staate auf sie verwendeten Kosten entspricht.

Gegenwärtig ist dieses Beköstigungs-Pauschale für Zahl-Zöglinge auf 315 fl. jährlich festgesetzt, dasselbe ist jedoch mit Rücksicht auf die schwankenden Preise der Lebensbedürfnisse kein durchaus unveränderliches. Dieser Betrag ist in halbjährigen Raten im Vorhinein am 1. October und 1. April bei einer Kriegscasse zu erlegen und der Abfuhrsschein von Seite der Partei an die Josefs-Academie einzusenden.

Internen, zahlenden Josefs-Academikern, welche in zwei aufeinanderfolgenden Jahren aus der Mehrzahl der gehörten Gegenstände vorzügliche Fortgangsclassen erhalten haben, und deren Aufführung ohne Tadel ist, kann vom Reichs-Kriegsministerium ein Aerarialplatz unter der Bedingung fortgesetzter guter Verwendung und Aufführung verliehen werden.

Die Gesuche um Aufnahme als Zöglinge in die Josefs-Academie sind von den Eltern oder Vormündern des Bewerbers längstens bis 15. August 1868 bei der Direction der k. k. medicinisch-chirurgischen Josefs-Academie in Wien einzubringen.

Die Gesuche müssen die genaue Adresse enthalten, an welche der Bescheid zu richten ist.

Wenn selber an Ort gelangen soll, in welchem sich kein Postamt befindet, so ist die letzte Poststation stets anzugeben.

In den bezüglichen Gesuchen, muß gehörig ausgedrückt sein, ob der Bittsteller extern oder intern zu studiren beabsichtige, oder im letzteren Falle auf einen Zahl- oder Aerarialplatz aspire, ferner in welchen Jahrgang er aufgenommen werden will, und es müssen demselben folgende Documente beiliegen:

1. Der Nachweis des Alters des Bewerbers,
2. das von einem graduirten Feldarzte ausgestellte Zeugniß über dessen physische Qualification,
3. das Sitten-Zeugniß,
4. Die gesammten Studien-Zeugnisse von allen Jahrgängen der zurückgelegten Gymnasial-Classen und zwar sowohl vom ersten als auch vom zweiten Semester jeden Jahrganges, dann das Maturitäts-Zeugniß eines inländischen Obergymnasiums.

Studirende von Lehr-Anstalten, an welchen die Maturitäts-Prüfungen erst in der zweiten Hälfte des Monates September abgehalten werden und welche demnach nicht in der Lage sind das vorgeschriebene Maturitäts-Zeugniß ihrem Aufnahms-Gesuche beizulegen, können demungeachtet ein mit allen sonstigen vorgeschriebenen Beilagen instruirtes Gesuch einreichen, und es kann denselben bei einer ausgewiesenen vorzüglichen Verwendung in den Gymnasialstudien, welche voraussichtlich einen ähnlichen Calcül bei der abzulegenden Maturitäts-Prüfung erwarten läßt, die Aufnahme provisorisch zuerkannt werden.

Studirende der Medicin, welche von einer Universität an die Josefs-Academie in einen höheren als den I. Jahrgang überzutreten wünschen, haben außerdem die Documente über den Besuch der betreffenden Vorlesungen (Matrikelschein und Index lectionum) beizubringen und vor dem Einschreiten sich der Prüfung aus jenen Gegenständen, welche an der Josefs-Academie in den bezüglichen Jahrgängen gelehrt werden, bei den Fachprofessoren dieser Anstalt zu unterziehen, und zwar haben Competenten um die Aufnahme in den II. Jahrgang die Prüfung aus der descriptiven Anatomie, der allgemeinen und medicinischen Chemie und aus der Mineralogie zu machen; die Competenten um die Aufnahme in den III. Jahrgang haben die Prüfung aus den soeben genannten Gegenständen abzulegen, und sich auch jenen aus der Physiologie, topographischen Anatomie der Zoologie und Botanik zu unterziehen; Aspiranten endlich für den IV. Jahrgang haben nebst den vorgenannten die Prüfungen aus der allgemeinen Pathologie und Terapie, der Arzneimittellehre und pharmaceutischen Waarenkunde, aus der pathologischen Anatomie, der theoretischen Chirurgie, der Instrumenten- und Bandagenlehre abzulegen und sich mit dem Zeugnisse über die gut bestandene Prüfung aus der Seuchenlehre der nutzbaren Hausthiere und der Veterinär-Polizei auszuweisen. Die Prüfungen an der Academie finden im Verlaufe des Monats Juli statt.

5. Studirende von Gymnasien, an welchen die Vorträge in einer anderen als der deutschen Sprache statt haben, müssen die Kenntniß der letztgenannten Sprache nachweisen.

6. Jene Aspiranten, welche ihre Studien unterbrochen haben, müssen sich über ihre Beschäftigung oder sonstige Verwendung während der Dauer der unterbrochenen Studienzeit legal ausweisen.

7. Aspiranten auf Internplätze haben die Erklärung abzugeben, daß sie das Equipirungsgeld von 150 fl. öst. W. beim Eintritte in die Academie entrichten, Bewerber um Zahlplätze aber haben außerdem noch die weitere Erklärung beizulegen, daß sich ihre Eltern oder Vormünder verpflichten, das Beköstigungspauschale von jährlichen 315 fl. öst. Währ. in halbjährigen Raten während der Dauer der ganzen Studien- und Rigorosenzeit der Aspiranten an der Academie im Vorhinein zu erlegen.

Letzteres Document muß die ämtliche Bestätigung enthalten, daß die Angehörigen der Bewerber sich in solchen Vermögens-Verhältnissen befinden, welche ihnen die anstandlose Entrichtung des festgesetzten Beköstigungs-Pauschalbetrages während der obbezeichneten Zeit gestatten. Externe haben ein ämtlich bestätigtes Sustentations-Zeugniß ebenfalls in Bezug auf die ganze Studien- und Rigorosenzeit beizubringen.

8. Der von den Aspiranten ausgestellte, von dessen Vater oder Vormund bestätigte und von zwei Zeugen mitunterfertigte Revers über die einzugehende zehn- und beziehungsweise sechsjährige Dienstverpflichtung.

9. Wenn ein besonderer Anspruch für die Aufnahme in die Josefs-Academie auf Grund des Characters oder besonderer Verdienstlichkeit des Vaters des Aspiranten erhoben werden will, so muß der Umstand, falls die Militär-Behörden nicht an sich hievon in Kenntniß sind, gehörig documentirt sein. Nicht ausgewiesene derartige Angaben können nicht berücksichtiget werden.

Gesuche, welche nach dem anberaumten Termin einlaufen, oder welche nicht gehörig, namentlich nicht mit allen Studien-Zeugnissen von beiden Semestern aller Jahrgänge, resp. dem Matrikelschein und Index lectionum belegt sind, oder welche nicht erkennen lassen ob der Gesuchsteller auf einen Extern oder Intern, auf einen Zahl- oder Aerarialplatz competire, können nicht berücksichtigt werden.

Die Verleihung der Zöglingsplätze erfolgt von Seite des Reichs-Kriegs-Ministeriums.

Wenn ein Aspirant nicht zu der ihm festgesetzten Zeit an die Academie einrückt, ohne den Grund hievon bekannt zu geben, oder wo dieser, wem angegeben, ein solcher ist, welcher eine längere Verzögerung des Einrückens desselben voraussehen läßt, so wird dessen Stelle sogleich durch einen Reservisten besetzt.

Die neu ankommenden Academiker werden hinsichtlich ihrer physischen Eignung hier nochmals von einem Stabsarzte untersucht, und nur die auch hiebei tauglich Befundenen werden aufgenommen.

Wien, am 30. April 1868.

Woehner m. p. Oberst. **Heidler** m. p. Studien-Director.

(1253) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

L. 1046. W szpitalu powszechnym we Lwowie są do obsadzenia posady:

1. Rządcy, pobierającego płacę roczną w kwocie 630 zł. w. a., 12 sągów niższo-austr. drzewa opałowego, dodatek na oświetlenie w kwocie 16 zł. w. a. i wolne w zabudowaniu szpitalnem pomieszkanie.

2. Kontrolora, z płacą roczną w kwocie 525 zł. w. a. z dodatkiem na pomieszkanie w kwocie 160 zł. w. a., na oświetlenie w kwocie 12 zł. w. a. i 10 sągów niż. austr. drzewa opałowego.

Kandydaci o te posady mają wnosić podania swe do dnia 15. lipca r. b. do Dyrekcyi szpitalu powszechnego lwowskiego i w podaniach tych winni wykazać:

1. wiek, miejsce urodzenia, stan i religię,
2. odbyte nauki szkolne, znajomość rachunkowości, kasowości i zarządu ekonomicznego, oraz dotychczasowe zatrudnienie,
3. znajomość języków,
4. ażali i w jakim stopniu są spokrewnieni lub spowinowaceni z urzędnikami krajowemi,
5. gotowość do złożenia kaucyi służbowej, wyrównywającej rocznej płacy bez dodatków, t. j. dla rządcy w kwocie 630 zł., a dla kontrolora 525 zł. wal. austr.

Kandydaci, zostający obecnie w służbie publicznej powinni wnosić podania przez swoją teraźniejszą władzę przełożoną.

Nowomianowani, tak rządca jak i kontrolor pełnić będą obowiązki swoje przez rok jeden prowizorycznie na próbę, a dopiero po upływie roku mogą otrzymać nominacyę na stałą posadę, jeśli w ciągu tej prowizorycznej rocznej służbie wszelkim warunkom odpowiedzą. Od tego warunku nawet pozostający już teraz w służbie krajowej urzędnicy nie mogą być uwolnieni.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

W Lwowie dnia 28. maja 1868.

(1261) **Edict.** (2)

Nr. 1159. Vom k. k. Bezirksgerichte Pilzno wird im Nachhange des h. g. in den Zeitungsblättern der Gazeta Lwowska Nr. 75, 76 und 77 ex 1868 eingeschalteten Edictes vom 6. März 1868 Zahl 321 hiemit bekannt gegeben, daß, da der in der Executionssache des J. N. Wallerstein und Leisor Gold gegen Josef und Maria Olszewska wegen öffentlicher Feilbietung des sub Haus-Nr. 221 in Pilzno gelegenen Wohnhauses sammt Stallungen und Grundstücken wegen schuldiger 641 fl. öst. W. s. N. G zweite auf den 1. Juni 1868 bestimmte Licitationstermin auf einen Feiertag, nämlich auf den zweiten Tag des Pfingsfestes ausgefallen ist, die zweite und dritte Licitationstagfahrt in dieser Executionssache geändert, und demnach zu dieser Feilbietung der zweite Termin auf den 1. Juli 1868 und der dritte auf den 3. August 1868 bestimmt worden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Pilzno, am 1. Juni 1868.

(1258) **Edykt.** (2)

L. 8615. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wiadomo niniejszem czyni, Janowi Kamienieckiemu, a w razie jego śmierci tegoż niewiadomym spadkobiercom, że na dniu 6. maja 1868 do l. 8615 wniósł p. Aleksander Hohn pozew o wykreślenie sumy 800 złr. m. k. z realności pod l. $5^4/_4$ w Stanisławowie położonej, na któren do ustnego postępowania termin na 23. czerwca 1868 o 10tej godzinie rano wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto ustanowiono tymże za kuratora p. adwokata Maramorosza ze substytucyą pana adwokata Przybyłowskiego.

Wzywa się zatem pozwanych, aby temu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielili, lub sobie innego zastępcę obrali, inaczej złe skutki wyniknąć mogące, sami sobie przypisać bądą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 11. maja 1868.

(1260) **Edykt.** (2)

Nro. 20484. Ze strony c. k. sądu krajowego Lwowskiego, zawiadamia się p. Reginę Sikorską, lub w razie jej śmierci jej niewiadomych spadkobierców, że przeciwko niej p. Karol Kozakiewicz pod dniem 11. kwietnia 1868 do l. 20484 pozew o przyznanie własności realności pod l. $171^1/_4$ we Lwowie i zaintabulowanie za właściciela tejże wniósł, któren do ustnej rozprawy na dzień 30. czerwca 1868 zadekretowanym został.

Gdy pozwana p. Regina Sikorska z życia i miejsca pobytu jest niewiadoma, zatem c. k. sąd krajowy postanawia jej za kuratora p. adwokata krajowego Dra. J. Skałkowskiego z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Dzidowskiego na jej koszta i niebezpieczeństwo, z którym ta sprawa przeprowadzoną zostanie.

Wzywa się zatem pozwaną lub jej spadkobierców, aby albo osobiście się jawili, lub potrzebne środki do obrony postanowionemu kuratorowi nadesłała, lub nareszcie innego zastępcy zamianowała i sądowi oznajmiła, inaczej złe skutki swego zaniedbania sobie samej przypisać będzie musiała.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. maja 1868.

(1259) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 5551. Ze strony c. k. sądu krajowego Lwowskiego podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że w lecie roku 1866 została we Lwowie kwota 81 złr. w. a. znalezioną.

Wzywa się właściciela tych pieniędzy, by się w przeciągu roku od trzeciego umieszczenia w dzienniku w tutejszym sądzie zgłosił i prawo swoje do onych udowodnił, gdyż w przeciwnym razie pieniędzy do kasy rządowej oddane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego dla spraw karnych.

Lwów, dnia 23. maja 1868.

(1254) **Edykt.** (3)

Nro. 15208. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że na zaspokojenie wywalczonej przez Hugona Firich przeciw Adamowi właściwie Adamowi Janowi Łuckiemu sumy wekslowej 8400 złr. z odsetkami 6% od dnia 5. października 1867 i kosztami sądowemi 5 złr. 88 kr., 67 złr. 7 kr., tudzież kosztami niniejszem w umiarkowanej ilości 9 złr. 81 kr. w. a. przyznanemi, przymusowa sprzedaż sumy 15.780 złr. z procentami 5% na dobrach Dydiatycze i częściowo na Ostrowie dla Adama czyli Adama Jana Łuckiego wedle Dom. 421, p. 94, n. 130 on. ciążącej, i wywalczonej sumie za hipotekę służącej, a to w jednym terminie zezwoloną została i w sądzie krajowym we Lwowie dnia 23go lipca 1868 o godzinie 10tej przed południem przedsięwziętą będzie, na którym terminie ta suma także niżej ceny wywołania za jakąbądź cenę sprzedana będzie.

Jako nominalna wartość tej sumy stanowi się suma 15.780 złr. w. a. Jako wadyum postanawia się suma 1500 złr. w. a. w gotówce, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, w listach zastawnych galic. lub hipotecznych, albo innych papierach państwa podług ostatniego kursu Gazety Lwowskiej obliczyć się mających.

Resztę warunków licytacyjnych chęć kupienia mający w tutejszej registraturze lub z obwieszczenia w sądzie za kratami przybitego przejrzeć mogą.

O tej licytacyi oprócz stron spornych, właściciela sumy 8419 złr. z większej sumy 24.694 złr. 93 kr., z której także suma 15.780 złr. w. a. pochodzi, Seweryna Augustynowicza jako prawonabywcy Edwarda Nowaczyńskiego uwiadamia się, i wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu znanych do rąk własnych, zaś wszystkich którzyby po dniu 10. marca 1868 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza i przyszłe uchwały egzekucyjne z jakiegobądź powodu wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły, przez ustanowionego już poprzednio kuratora p. adwokata Gregorowicza z substytucyą p. adwokata Dzidowskiego.

Lwów, dnia 6. maja 1868.

(1257) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nro. 8028. Vom k. k. Landesgerichte in Krakau wird bekannt gemacht, daß bei demselben ein öffentlicher, eidlich verpflichteter Translator und Dollmetsch für die russische Sprache gegen Bezug der gesetzlichen Gebühren bestellt werden wird.

Bewerber um diese Stelle haben unter Nachweisung der gründlichen Kenntniß der deutschen, polnischen und russischen Sprache, ihres sittlichen Wohlverhaltens, endlich ihres Alters und ihrer Beschäftigung ihre Gesuche bei dem k. k. Landesgerichte binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in das Amtsblatt der „Gazeta Lwowska“ zu überreichen.

Krakau, am 25. Mai 1868.

Ogłoszenie.

Nro. 8028. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszem, że przy tymże sądzie publiczny zaprzysiężony translator i tłumacz dla języka rosyjskiego za opłatą ustawami przepisaną ustanowionym być ma.

Ubiegający się o rzeczoną posadę mają wnieść swe podania przy wykazaniu gruntownej znajomości języka niemieckiego, polskiego i rosyjskiego, jakoteż swego moralnego zachowania, wieku i zatrudnienia do tut. c. k. sądu krajowego w przeciągu czterech tygodni od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“.

Kraków, dnia 25. maja 1868.

(1255) **Obwieszczenie.** (2)

L. 23918. C. k. sąd krajowy jako handlowy wzywa niniejszem posiadaczy zgubionego wekslu z daty Potok 29. lutego 1868 na dn. 1. kwietnia 1868 we Lwowie płatnego na 420 zł. w. a. przez Wincentą Paparą akceptowanego, ażeby takowy w przeciągu dni 45 sądowi przedłożyli, i swe prawa do posiadania go wykazali, gdyż w razie przeciwnym tenże za umorzony uznanym będzie.

Lwów, dnia 13. maja 1868.

(1272) **Licitations-Kundmachung.** (1)

Nro. 1002. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird in der Executionssache des Johann Sucharowski wider Stefan Stefanowicz, rücksichtlich dessen Erben Basil, Catharina, Johann und Julia Stefanowicze wegen Zahlung von 112 S. R. s. N. G. zur öffentlichen Versteigerung von $^{11}/_{12}$ der Realität sub Nr. 1495 in Brody, dann von $^{11}/_{12}$ der Gärten sub Nr. 42 und 73 in Folwarki małe in drei Terminen, als: 3. Juli 1868, 3. August 1868 und 3. September 1868, jedesmal um 10 Uhr Früh im Gerichtsbureau Nr. 2, hiemit ausgeschrieben, bei welchen die Objecte, und zwar: an den zwei ersten Terminen nur über oder um den Schätzwerth per 245 fl. $90^1/_2$ kr., per 119 fl. 67 kr. und 88 fl. $18^1/_3$ kr., beim dritten Termine dagegen auch unter diesem Schätzwerthe und um jeden Preis hintangegeben werden.

Die weiteren Licitationsbedingungen, der Act der pfandweisen Beschreibung der feilzubietenden Objecte und der Schätzungsact können bei diesem Gerichte eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 26. Mai 1868.

(1265) **Edykt.** (1)

Nro. 667. C. k. miejsko-deleg. sąd powiatowy dla okolicy miasta Lwowa niniejszem wiadomo czyni, iż Wojciech Kapuściński przeciw Reginie Gruszka zamęż. Wołoszyn i Wojciechowi Gruszka z życia i pobytu niewiadomym, a w razie ich śmierci tychże z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom pozew pod dniem 4. stycznia 1868 do l. 25 o wyekstabulowanie ze stanu biernego realności pod l. 17 w Kleparowie położonej, Dom. 9, pag. 47, n. 1. on. intabulowanego prawa Reginy Gruszka zamężnej Wołoszyn i Wojciecha Gruszki żądania od Wawrzyńca Gruszki zapłacenia po jednej trzeciej części pozostałego spadku po Stanisławie Gruszka wytoczył, na którento pozew termin do ustnej rozprawy na dzień 16. czerwca 1868 o godzinie 10tej rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto w celu zastępywania tychże ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata Gregorowicza kuratorem nieobecnych, a p. adwokata Dzidowskiego jego zastępcą, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego przeprowadzonym będzie.

Wzywa sie tedy pozwanych, aby na wyznaczonym terminie albo sami stanęli, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków obrony udzielili. lub też innego obrońcę sobie wybrali i o tem temu sądowi donieśli, i wszelkich do obrony możebnych środków użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 31. marca 1868.

(1262) **Edykt.** (1)

Nro. 23640. C. k. sąd krajowo-handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Jana Valle, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Albina Miączyńskiego do l. 69343-1867 uchwałą do l. 69343-1867 nakaz płatniczy na sumę wekslową 2000 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Goreckiemu doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 13. maja 1868.

(1263) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 23688. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy wekslu z daty Gródek 5. grudnia 1840, przez Marka Beer Kosel wystawionego, przez Karola hr. Dulskiego akceptowanego, na Lubra Kosel żyrowanego, płatnego we Lwowie 5. stycznia 1841, na 300 złr. m. k., ażeby go w przeciągu dni 45 sądowi przedłożyli i swe prawa do niego wykazali, gdyż w razie przeciwnym za umorzony uznany będzie.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 13. maja 1868.

(1264) **Edykt.** (1)

Nro. 25240. C. k. sąd krajowy Lwowski czyni wiadomo, iż na dniu 9. lipca 1868 o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w tym c. k. sądzie licytacya realności we Lwowie pod l. 251 m. położonej, ze względów publicznych, przy którymto terminie ta realność i niżej ceny oszacowania 2825 złr. w. a., za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć się mające wynosi kwotę 141 złr. 25 kr. w. a. w gotówce albo w książeczkach gal. kasy oszczędności, albo w listach zakładu kredytowego galicyjskiego, albo w obligacyach gal. indemnizacyjnych podług ostatniego kursu wraz z kuponami i talonami.

Resztę warunków można w registraturze przejrzeć.

Lwów, dnia 28. maja 1868.

(1267) **Edykt.** (1)

L. 3322. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem p. Bartłomieja Szybińskiego i tegoż prawonabywczynię Maryanną Szybińską zamężną Kuks z życia i miejsca pobytu niewiadomych, iż przeciw niem pan Józef Skwirzyński pod dniem 24go marca 1868 do l. 3322 pozew o ekstabulacyę obowiązków z kontraktu dzierzawnego części dóbr Piątkowa „folwark dolny“ 16go maja 1832 zawartego wypływających, tudzież kwot 105 złr., 54 zł. 36 kr., 40 złr. i 36 złr. m. k. ze stanu biernego dóbr Zniesienia wniósł, w skutek którego termin na dzień 23. czerwca 1868 wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu powyż rzeczonych zapozwanych nie jest wiadome, przeto ustanawia się onymże na ich koszt i niebezpieczeństo pan adwokat Dr. Mochnacki za kuratora a pana adwokata Dra. Regera za jego zastępcę.

Oraz wzywa się zapozwanych p Batłomieja Szybińskiego i Maryannę Kuks z Szybińskich, aby na powyższym terminie albo sami stanęli, albo też ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki i informacyę przed terminem udzielili, lub też innego obrońcę sobie obrali i takowego tutejszemu sądowi wymienili, inaczej skutki zaniedbania tego sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 1. kwietnia 1868.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.